

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ Δ

‘Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιω ἥσθε μένοντες,
ἡῶθεν δὲ θοῆς πρυμνήσια λύετε νηός,
“Ηρῃ πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. τῆς γὰρ ἐφετμῆς
πασσυδή κοῦραι Νηρηΐδες ἀντιόωσιν,
νῆα διὲκ πέτρας, αὶ τε Πλαγκταὶ καλέονται, 860
ρυσόμεναι. κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὕμμι κέλευθος.

ἀλλὰ σὺ μή τῳ ἐμὸν δείξης δέμας, εὗτ' ἀν ἔδηαι
ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσῃς
πλεῖον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν ἀπηλεγέως ἔχόλωσας.’

“Η, καὶ ἐπειτ' ἀίδηλος ἐδύσατο βένθεα πόντου. 865
τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰοῦσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν
χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγανοῦ νηπιάχοντος.

ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἡματα δ' αὐτε 870
ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὅφρα πέλοιτο
ἀθάνατος, καὶ οἱ στυγερὸν χροὶ γῆρας ἀλάλκοι.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξ εὐνῆς ἀναπάλμενος εἰσενόησεν

παιᾶνα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἡκε δ' ἀντὴν
σμερδαλέην ἐσιδών, μέγα νήπιος· ἡ δ' ἀίουσα 875
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα,
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἱκέλη δέμας, ἡύτ' ὅνειρος,

βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θῶσ, καὶ ἐσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ' οὕτι παλίσσυτος ἵκετ' ὀπίσσω.
τῷ μιν ἀμηχανίη δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
οἱ δ' ἄρα μεσσηγὸς λῆξαν καὶ ἐπαυσαν ἀέθλους
ἐστυμένως, δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο,
τῇσι ἔνι δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν, ὡς τὸ πάροιθεν.

“Ημος δ' ἄκρον ἐβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν Ἡώς, 885
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ ζεφύροιο

873 ὅτ' LG ἀνεσπάλμενος G : ἀνεπάλμενος Wellauer 880 μὲν
L Pariss. quattuor

11*